

til det retlige spørgsmål, om denne forskelsbehandling udgør en overtrædelse af ligestillingsloven.

I en række andre tilfælde vil sagens hovedproblem eller et af dens hovedproblemer imidlertid være at bevise, at en forskelsbehandling har fundet sted. I disse sager vil den foreslåede forskydning af bevisbyrden kunne have betydning. I det følgende er angivet nogle eksempler på faktiske omstændigheder – i sager inden for de områder, der er omfattet af ligestillingsloven – som vil kunne medføre, at bevisbyrden forskydes, således at indklagede skal bevise, at der ikke er sket en krænkelse af ligebehandlingsprincippet.

a) Offentlig forvaltning

Offentlig forvaltning omhandler bl.a. ydelser fra det offentlige, fx Arbejdsformidlingens formidling af job til arbejdssøgende og det offentlige servicering af borgerne, fx retten til offentlige sundhedsforanstaltninger, lægebehandling og sociale ydelser.

Hvis der fx i en klagesag kan fremvises en kønsopdelt statistik over en arbejdsformidlings jobformidlinger inden for et bestemt erhverv med udtalt procentuel forskydning af henvisninger af henholdsvis kvinder og mænd, vil det kunne udgøre de i § 2 a, stk. 1, nævnte »faktiske omstændigheder«, som medfører, at bevisbyrden forskydes. Arbejdsformidlingen vil herefter skulle godtgøre, at forskellen med hensyn til henvisninger af kvinder og mænd er begrundet i saglige og objektive forhold, der ikke er begrundet i køn. Arbejdsformidlingen vil kunne løfte bevisbyrden ved fx at dokumentere, at henvisning inden for det relevante erhverv forudsætter bestemte kvalifikationer, som langt flere mænd end kvinder besidder, at de arbejdsledige forud for en eventuel henvisning gennemgår en evaluerende prøve, at der inden for det relevante erhverv er langt flere arbejdsledige mænd end kvinder osv.

b) Almen virksomhed

Udtrykket almen virksomhed omfatter de almene boligorganisationers udlejningsvirksomhed. Det vil således være i strid med ligestillingslovens forbud mod forskelsbehandling på grund af køn, hvis en boligorganisation kun udlejer boliger til det ene køn.

Hvis en klager fx kan påvise, at der i forbindelse med en almen boligorganisations anvisning af boliger foreligger en markant forskel på antallet af mandlige og kvindelige ansøgere, der får anvist en almen bolig, vil det kunne betragtes som »faktiske omstændigheder«, som medfører, at bevisbyrden forskydes. Den almene boligorganisation vil herefter skulle godtgøre, at forskellen er begrundet i saglige og objektive forhold.

c) Erhvervsmæssig virksomhed

Begrebet skal forstås bredt og omfatter ikke kun egentlige forretningsdrivende, men også fx udbydere af tjenesteydelser, herunder håndværkere, advokater, tandlæger, ejendomsmæglere og privatpraktiserende læger. Endvidere er bl.a. forlystelser – herunder restauranter, cafeer, udstillinger, biografer og diskoteker – omfattet.

Hvis det fx under en klagesag – ved hjælp af patientlister – påvises, at en privat praktiserende speciallæge i langt højere grad behandler og opererer kvindelige end mandlige hjertepatienter, vil disse faktiske omstændigheder kunne medføre, at den privat praktiserende speciallæge herefter skal bevise, at udvælgelse af patienter til behandling og operation er begrundet i saglige og objektive forhold.

d) Seksuel chikane

Efter ligestillingslovens § 2, stk. 3, kan personer, der udsættes for seksuel chikane, tilkendes en godtgørelse. I den forbindelse lægges der navnlig vægt på, om der har bestået et afhængighedsforhold mellem den, der har været udsat for chikane, og den, der har udøvet den. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse, hvis den seksuelle chikane er omfattet af ligebehandlingsloven.

For så vidt angår den nærmere bevisbedømmelse – herunder anvendelse af princippet om delt bevisbyrde – i sager om seksuel chikane, henvises til bemærkningerne under § 1, nr. 3, om seksuel chikane inden for ligebehandlingslovens anvendelsesområde.

Til § 2 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i ligestillingslovens § 2 a, stk. 2, indeholder en definition af indirekte forskelsbehandling. Definitionen er identisk med den definition, der er foreslået indsat i ligebehandlingsloven og ligelønsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til § 5

Til nr. 1

Efter den gældende lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger, må der ikke finde direkte eller indirekte forskelsbehandling sted, og tilføjelsen er derfor alene en præcisering af retstilstanden.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 2, indeholder en definition af indirekte forskelsbehandling. Definitionen er identisk med den definition, der er foreslået